Rocznik 1934. Nr. 17.

Gazeta Powiatowa

powiatu świętochłowickiego.

Swiętochłowice, dnia 28-go kwietnia 1934 r.

Wychodzi co sobotę. Redaktor: W. Siwy, kierownik biur, Wydział Powiatowy Świętochłowice.
Telefon: Król. Huta 409 11.

Treść:

DZIAŁ URZĘDOWY

1.

Rozporządzenie

Wojewody Śląskiego wydane w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką,

z dnia 15 marca 1934 r.

o ruchu pojazdów mechanicznych na drogach publicznych.

(Dz. U. Śl. Nr. 8, poz. 15).

Na podstawie artykułu 3, 5 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) zarządzam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką, co następuje:

Rozdział I.

Postanowienia wstępne.

§ 1.

1. Pojazdem mechanicznym w rozumieniu niniejszego rozporządzenia jest pojazd, poruszany przez umieszczony na nim silnik i nie biegnący po szynach.

2. Pojazd mechaniczny, przeznaczony do zarobkowego przewozu osób lub rzeczy, uważa się za przeznaczony do użytku publicznego.

3. Pojazd mechaniczny z jednym lub kilkoma wozami przyczepnemi uważa się za pociąg drogowy.

Rozdział II.

Warunki techniczne pojazdów mechanicznych.

§ 2.

Do ruchu na drogach publicznych mogą być dopuszczone tylko takie pojazdy mechaniczne, które są zbudowane i urządzone w ten sposób, iżby nie zagrażały bezpieczeństwu publicznemu wogóle, a bezpieczeństwu ruchu w szczególności, nie niszczyły drogi w sposób, przekraczający zwykłe jej zużycie, nie zakłócały spokoju publicznego dotkliwym hałasem i nie wydzielały dymu lub swędu.

§ 3.

1. Używanie metalowych obręczy kół dopuszczalne jest tylko dla pojazdów mechanicznych, które nie mogą rozwijać szybkości większej niż 10 km na godzinę.

2. Krawędzie metalowych obręczy pojazdów mechanicznych powinny być stępione, a stykająca się z jezdnią powierzchnia tych obręczy — zarówno jak zewnętrzna powierzchnia pędnych wstęg pojazdów gąsienicowych — nie może posiadać nierówności, niszczących nawierzchnię drogi.

3. Szerokość metalowych obręczy pojazdów mechanicznych powinna być taka, aby przy największem dopuszczalnem obciążeniu ciśnienie na jeden centymetr bieżący użytecznej szerokości obręczy nie przekraczało 100 kg.

4. Szerokość obręczy gumowych (masywów) pojazdów mechanicznych oraz szerokość drążonych obręczy gumowych (półpneumatyków) powinna być taka, aby ciśnienie na jeden centymetr bieżący szerokości śladu koła na gładkiej, twardej nawierzchni, przy największem dopuszczalnem obciążeniu, nie przekraczało 100 kg.

5. Szerokość pneumatycznych obręczy pojazdów mechanicznych powinna być taka, aby ciśnienie na jeden centymetr bieżący szerokości śladu koła na gładkiej, twardej nawierzchni, przy normalnem napompowaniu obręczy i przy największem dopuszczalnem obciążeniu pojazdu nie przekraczało 100 kg.

§ 4.

Każdy pojazd mechaniczny ma być zaopatrzony w następujące przyrządy i urządzenia:

a) w mocny mechanizm kierowniczy, dający możność łatwego i pewnego skręcania;

b) w dwa niezależne od siebie skutecznie i szybko działające systemy hamulców albo w jeden taki system, wprowadzany w działanie przez dwa niezależne od siebie mechanizmy, z których jeden może działać nawet wtedy, gdy drugi zawiedzie;

c) w urządzenie, usuwające hałaśliwy wydmuch gazów spalinowych;

d) w urządzenie, uniemożliwiające wprawienie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane;

e) jeżeli ciężar własny pojazdu przekracza 350 kg, w urządzenie do cofania pojazdu w tył zapomocą silnika z siedzenia kierowcy;

f) w jednotonowy przyrząd sygnałowy o donośnym, a nie rażącym dźwięku;

g) w dwie latarnie, o bezbarwnych szkłach, o jednakowem natężeniu światła, umieszczone na przodzie pojazdu w jednym poziomie po obu stronach; motocykl bez wózka przyczepnego ma być zaopatrzony w jedną latarnię, o bezbarwnem szkle, umieszczoną na przodzie motocykla;

h) w jedną laterkę z czerwonem światłem, umieszczoną w tyle pojazdu z lewej strony oraz w urządzenie dokładnie oświetlające tylny znak rejestracyjny; latarka tylna oraz urządzenie do oświetlenia tylnego znaku nie mogą być gaszone ani z siedzenia kierowcy, ani z wnętrza pojazdu; motocykle bez wózków przyczepnych zamiast latarki z czerwonem światłem, mogą być zaopatrzone z tyłu w czerwoną odbijającą promienie światła, szklaną tarczę, o średnicy conajmniej 3 cm lub w odpowiedni przyrząd odblaskowy;

i) jeżeli pojazd może rozwijać szybkość większą niż 20 km na godzinę, w conajmniej jeden reflektor (jaśnicę), mogący oświetlać drogę na przestrzeni przynajmniej 100 metrów przed pojazdem; reflektor (jaśnica) ma być tak urządzony, aby w razie potrzeby można było opuszczać snop swiatła lub zmniejszać jego natężenie, albo przełączać światła reflektorów (jaśnic) na latarnie tak, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej strony, a jednakże oświetlało dostatecznie drogę, przynajmniej na 25 metrów przed pojazdem;

k) jeżeli całkowita waga pojazdu, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, przekracza 3500 kg, albo jeśli budowa nadwozia utrudnia kierowcy możność widzenia drogi z tyłu za pojazdem, w boczne lustro, dające kierowcy możność widzenia drogi z tyłu za pojazdem.

§ 5.

1. Conajmniej jeden z hamulców, wymienionych w § 4 w punkcie b), powinien działać skutecznie zarówno przy jeździe naprzód jak i wstecz oraz powinien być tak urządzony, aby ciągłość hamowania nie wymagała stałego nacisku na mechanizm, wprowadzający hamulec w działanie.

2. Pojazdy, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, przekracza 3500 kg oraz wszelkie autobusy powinny być zaopatrzone w dwa niezależne od siebie systemy hamulców, działające skutecznie przy jeździe naprzód, jak i wstecz oraz w urządzenie, wprowadzane w działanie z siedzenia kierowcy, które we wszelkich okolicznościach mogłoby zapobiec staczaniu się pojazdu w tył.

3. Wymienione w § 4 punktach g) i i), latarnie i reflektory (jaśnice) mogą być zastąpione przez jedną parę reflektorów (jaśnic), pod warunkiem, że reflektory te (jaśnice) będą posiadały urządzenie, pozwalające na szybkie i łatwe opuszczanie snopów światła lub zmniejszanie jego natężenia, a jednakże oświetlające dostatecznie drogę, conajmniej na 25 m przed pojazdem.

§ 6.

1. Pojazdy mechaniczne o specjalnem przeznaczeniu, przejeżdżające po drogach publicznych tylko okolicznościowo, a nie mogące rozwinąć szybkości większej niż 10 km na godzinę, mogą być zaopatrzone tylko w jeden hamulec. Zaopatrzenie tych pojazdów w urządzenie, zapobiegające staczaniu się pojazdu w tył (§ 5 ustęp 2), nie jest wymagane.

2. Pojazdy mechaniczne, wymienione w ustępie pierwszym niniejszego paragrafu, o ile znajdują się o zmroku na drodze publicznej, mają być zaopatrzone w jedno przednie światło, lub mają być oświetlone ręczną latarnią.

3. Postanowienia, zawarte w § 4 punktach b), c), d), e), f), g), h), i), k), nie mają zastosowania do pojazdów, o których mowa w niniejszym paragrafie.

§ 7.

Wszystkie przyrządy i urządzenia, potrzebne do kierowania i hamowania pojazdów mechanicznych, powinny być tak rozmieszczone, aby kierowca mógł łatwo i pewnie posługiwać się niemi zarówno we dnie jak i w nocy, nie tracąc drogi z oczu.

§ 8.

Odchylenia od warunków, jakim w myśl niniejszego rozporządzenia odpowiadać mają pojazdy mechaniczne pod względem budowy, uzasadnione postępami techniki, może dopuścić Wojewoda Śląski.

§ 9.

1. Każdy pajazd mechaniczny powinien być zaopatrzony w napis, umieszczony w miejscu dostępnem i podający pismem łatwo czytelnem:

a) nazwę fabryki, która zbudowała podwozie;

b) numer fabryczny podwozia (jeżeli jest wiadomy);

c) numer fabryczny silnika i

d) ciężar własny pojazdu.

Na autobusach i pojazdach mechanicznych ciężarowych powinno być oprócz tego podane dopuszczalne obciążenie.

2. Autobusy oraz pojazdy mechaniczne ciężarowe powinny być zaopatrzone w umieszczone z lewej strony pojazdu napisy o wymiarach przynajmniej 6x12 cm, zawierające jasno i czytelnie wypisane w języku polskim imię, nazwisko i miejsce zamieszkania właściciela, albo też nazwę i adres firmy.

3. Przepisy, zawarte w ustępie drugim niniejszego paragrafu, nie mają zastosowania do pojazdów państwowych, które będą oznaczane napisami w sposób, ustanowiony przez właściwe władze centralne.

Rozdział III.

Dopuszczanie pojazdów mechanicznych do ruchu na drogach publicznych.

§ 10.

1. Do ruchu na drogach publicznych są dopuszczone:

a) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w dowód rejestracyjny i w znaki rejestracyjne (§ 18);

b) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w spesjalne pozwolenia i w próbne znaki rejestracyjne (§ 29);

c) pojazdy mechaniczne wojskowe, zaopatrzone w wojskowe znaki i dowody rejestracyjne (§ 77);

d) pojazdy mechaniczne, zaopatrzone w międzynarodowe świadectwa samochodowe i międzynarodowe znaki rejestracyjne (inicjały) (§ 78);

e) pojazdy mechaniczne, wymienione w § 6 ustęp 1 bez dowodów i znaków rejestracyjnych (§ 32).

2. Pojazdy mechaniczne, dopuszczone do ruchu na drogach publicznych, używane być mogą tylko ściśle w zakresie, wyszczególnionym w dowodzie rejestracyjnym.

3. Na odchylenia od postanowień niniejszego paragrafu, może w szczególnych wypadkach zezwolić Wojewoda Śląski.

§ 11.

Dowód rejestracyjny, wymieniony w § 10 punkt a), wydaje się albo na podstawie zaświadczenia o dopuszczalności typu do ruchu na drogach publicznych, albo na podstawie wyniku zbadania poszczególnego pojazdu.

§ 12.

Krajowe wytwórnie pojazdów mechanicznych mogą uzyskać zaświadczenia o dopuszczalności do ruchu na drogach publicznych Rzeczypospolitej Polskiej typów pojazdów przez się wyrabianych.

§ 13.

Celem uzyskania zaświadczenia o dopuszczalności typu, wytwórnia powinna złożyć podanie do Ministerstwa Komunikacji z następującemi załącznikami w dwóch egzemplarzach:

a) z rysunkiem technicznym pojazdu mechanicznego, uwidaczniającym silnik razem z przekładnią oraz mechanizmy kierownicze i hamulcowe, w podziałce conajmniej 1/20 naturalnej wielkości;

b) z opisem technicznym typu.

§ 14.

1. Zaświadczenia o dopuszczalności typu będą wydawane po sprawdzeniu, czy pojazdy mechaniczne, wykonane według przedstawionych rysunków i opisu technicznego, odpowiadają wy-

maganiom niniejszego rozporządzenia, oraz po zbadaniu na dostarczonym pojeździe, czy wszystkie mechanizmy jego należycie działają.

2. Za powyższe czynności należy uiścić opłatę w wysokości 300 złotych.

§ 15.

1. W celu uzyskania dowodu rejestracyjnego (§ 10 ustęp (1) pkt. a), właściciel pojazdu mechanicznego, którego miejsce stałego postoju znajduje się na obszarze Województwa Śląskiego, powinien wnieść do Urzędu Wojewódzkiege Śląskiego podanie według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie o uzyskanie dowodu rejestracyjnego na nowy pojazd mechaniczny typu, dopuszczonego do ruchu (§§ 13 i 14) powinno zawierać:

a) adres właściciela pojazdu;

b) oznaczenie miejsca stałego postoju pojazdu;

c) oznaczenie rodzaju pojazdu;

d) oznaczenie przeznaczenia pojazdu;

e) numer silnika;

f) numer fabryczny podwozia, jeżeli jest wiadomy.

3. Do podania powinien być ponadto dołączony odpis zaświadczenia o dopuszczalności typu, uzupełniony potwierdzeniem wytwórni, która pojazd mechaniczny zbudowała, stwierdzającem, że dany pojazd mechaniczny zgodny jest z typem i że odpowiada postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

4. Jeżeli nowy pojazd mechaniczny został zbudowany zagranicą, a należy do typu dopuszczonego do ruchu na drogach publicznych jednego z państw, które przystąpiły do międzynarodowej konwencji o ruchu automobilowym, to do podania, które powinno zawierać dane, wyszczególnione w ustępie drugim, należy załączyć:

a) odpis zaświadczenia o dopuszczalności typu, zalegalizowany przez właściwy urząd konsularny Rzeczypospolitej Polskiej, w przekładzie polskim;

b) potwierdzenie wytwórni która dany pojazd mechaniczny zbudowała lub jej pełnomocnika, stale zamieszkałego w Polsce, stwierdzający, że dany pojazd mechaniczny jest zgodny z typem i odpowiada postanowieniom niniejszego rozporządzenia.

5. Jeżeli chodzi o pojazd nienależący do typu, dopuszczonego do ruchu na drogach publicznych, podanie o uzyskanie dowodu rejestracyjnego powinno zawierać, poza adresem właściciela i oznaczeniem miejsca stałego postoju pojazdu, opis pojazdu.

6. Jeżeli chodzi o uzyskanie dowodu rejestracyjnego dla pojazdu mechanicznego, już poprzednio rejestrowanego i następnie wycofanego z ruchu przez właściciela, winno być wskazane w podaniu, na którego Województwa obszarze i za jakim numerem pojazd mechaniczny był ostatnio rejestrowany.

7. Urząd Wojewódzki Śląski może zażądać przedstawienia dowodu własności pojazdu mechanicznego, potwierdzenia jego miejsca stałego postoju (garażowania), urzędowego poświadczenia zamieszkania właściciela pojazdu, a gdy chodzi o pojazdy lub ich części składowe pochodzenia zagranicznego, także dowodu oclenia.

§ 16.

1. Jeżeli podanie odpowiada warunkom, wymienionym w § 15, Urząd Wojewódzki Śląski wzywa właściciela pojazdu mechanicznego do przedstawienia go w oznaczonym terminie do oględzin, próbnej jazdy i zważenia pojazdu na koszt właściciela.

2. Oględziny polegają:

a) w stosunku do pojazdów, należących do typów, dopuszczonych do ruchu na drogach publicznych, na sprawdzeniu zgodności pojazdów z typem;

b) w stosunku do innych pojazdów, na technicznem zbadaniu, czy pojazd odpowiada warunkom rozdziału drugiego.

3. Oględziny i próbna jazda odbywają się w obecności właściciela pojazdu lub jego pełnomocnika.

§ 17.

Oględziny pojazdów mechanicznych i próbne jazdy przeprowadza wyznaczony przez Wojewodę Śląskiego urzędnik techniczny. Równocześnie z oględzinami przedstawiciel władzy wojskowej przeprowadza klasyfikację wojskową pojazdów mechanicznych.

§ 18.

1. Na podstawie wyników oględzin pojazdu i próbnej jazdy Urząd Wojewódzki Śląski albo:

a) dopuszcza pojazd do ruchu na drogach publicznych, albo

b) odmawia dopuszczenia go do ruchu z podaniem powodów odmowy.

2. W wypadku dopuszczenia pojazdu do ruchu na drogach publicznych Urząd Wojewódzki Śląski:

a) o ile pojazd mechaniczny jest pierwszy raz rejestrowany, lub przerejestrowany z innego województwa, przydziela mu numer rejestracyjny i po uiszczeniu należnych opłat w myśl przepisów ustaw o państwowym Funduszu

Drogowym i Wojewódzkim Funduszu Drogowym — wydaje tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia do ruchu, a dowód rejestracyjny przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, celem zużytkowania zawartych w nim danych do celów ewidencyjnych i doręczenia właścicielowi pojazdu mechanicznego;

b) o ile pojazd był już zarejestrowany w Urzędzie Wojewódzkim Śląskim i czasowo wycofany z ruchu, a Urząd Wojewódzki Śląski posiada w przechowaniu jego tablice rejestracyjne, odpowiadające przepisom, wydaje po uiszczeniu należnych opłat w myśl ustawy o Wojewódzkim Funduszu Drogowym tablice rejestracyjne i tymczasowe zaświadczenie dopuszczenia do ruchu, a dowód rejestracyjny przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej celem zużytkowania zawartych w nim danych do celów ewidencyjnych i doręczenia właścicielowi pojazdu mechanicznego.

3. Każdy właściciel pojazdu mechanicznego winien na własny koszt bezzwłocznie zaopatrzyć swój pojazd w tablice rejestracyjne, wykonane według przepisów i wzoru, zawartych w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

4. Istotną częścią dowodu rejestracyjnego jest karta kontroli opłat na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego.

5. Dowód rejestracyjny traci swoją ważność, jeżeli obowiązany do zapłacenia opłaty na rzecz Wojewódzkiego Funduszu Drogowego nie uiścił opłaty w przepisanym terminie płatności.

§ 19.

1. Znaki rejestracyjne będą zawierać skrót nazwy Województwa (Śl) i numer, pod którym pojazd zarejestrowano.

2. Sposób wykonania tablic rejestracyjnych podany jest w załączniku Nr. 3 do niniejszego rozporządzenia.

3. Zabronione jest zakrywanie i ozdabianie w jakikolwiek sposób znaków rejestracyjnych, jak również umieszczanie z przodu lub z tyłu pojazdu mechanicznego innych znaków, nieprzewidzianych w niniejszem rozporządzeniu, z wyjątkiem znaków:

a) wytwórni,

b) dyplomatycznych,

c) państwowych,

d) miejskich i

e) klubów automobilowych i touring klubów.

4. Tablice ze znakami rejestracyjnemi powinny być umieszczone na widocznem miejscu w płaszczyznach pionowych, prostopadłych do osi podłużnej pojazdu, a na pojazdach mechanicznych dwukołowych w pionowej płaszczyźnie osi podłużnej pojazdu, i przytwierdzone do pojazdu mechanicznego na stałe zapomocą śrub, nitów lub gwoździ oraz utrzymywane w stanie czytelnym.

5. Pojazdy mechaniczne więcej niż dwukołowe powinny być zaopatrzone w dwie tablice ze znakami rejestracyjnemi, a mianowicie — z przodu i z tyłu pojazdu.

6. Pojazdy mechaniczne dwukołowe powinny być zaopatrzone w jedną tablicę, przytwierdzoną na przodzie wzdłuż pojazdu.

§ 20.

Samowolne przenoszenie znaków rejestracyjnych z jednego pojazdu na drugi, chociażby tego samego typu, jest zakazane.

§ 21.

1. Pojazdy mechaniczne prowadzone przez uczących się jazdy powinny być w czasie jazdy zaopatrzone z przodu i z tyłu w okrągłe tarcze, nie zasłaniające znaków rejestracyjnych, o średnicy 30 cm z wypisanemi słowami „Nauka Jazdy" na ciemno-błękitnem tle, białemi literami, w dwa rzędy, w prostych linjach. Litery powinny być drukowane, nie fantazyjnie, o szerokości 35 m/m, wysokości 50 m/m, grubości kreski 8 m/m, odległość między rzędami powinna wynosić 40 m/m. Jeżeli konstrukcja pojazdu utrudnia umieszczenie dwóch takich tarcz, można umieszczać jedną tarczę z napisami widocznemi z przodu i z tyłu. Również może być w tych przypadkach zmniejszona średnica tarcz, nie więcej jednak niż do 20 cm z odpowiedniem zmniejszeniem napisu.

2. Z tyłu pojazdów mechanicznych, używanych tylko do nauki, umieszczanie tablic z napisem „Nauka Jazdy" może być zastąpione przez odpowiednie namalowanie.

§ 22.

1. Dowód rejestracyjny wszelkich pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, jest ważny z zastrzeżeniem postanowień § 18 ustęp (5) na przeciąg trzech lat.

2. Dowód rejestracyjny wszelkich pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, jest ważny z zastrzeżeniem postanowień § 18 ustęp (5), na przeciąg jednego roku.

§ 23.

1. Ważność dowodu rejestracyjnego może być przedłużona. Przedłużenie następuje po zbadaniu technicznem pojazdu. W celu przedłużenia ważności dowodu rejestracyjnego należy przed upływem terminu jego ważności wnieść do Urzę-

du Wojewódzkiego Śląskiego podanie według wzoru, stanowiącego załącznik 1 do niniejszego rozporządzenia.

2. Urząd Wojewódzki Śląski, przyjmując podanie o przedłużenie ważności dowodu rejestracyjnego, wyznacza termin i miejsce oględzin technicznych i zważenia.

3. Na podstawie wyniku oględzin technicznych i próbnej jazdy Urząd Wojewódzki Śląski albo:

a) dopuszcza pojazd do ruchu na drogach publicznych na dalszy okres 3-letni dla pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, oraz na okres jednoroczny dla pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego;

b) odmawia dalszego dopuszczenia do ruchu, podając powody odmowy.

4. W razie dopuszczenia na dalszy okres Urząd Wojewódzki Śląski wydaje po uiszczeniu opłat na Wojewódzki Fundusz Drogowy zaświadczenie tymczasowe na dopuszczenie pojazdu do ruchu publicznego, dowód zaś przesyła powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, celem wciągnięcia do rejestru i doręczenia właścicielowi.

5. W razie odmowy dopuszczenia do ruchu publicznego Urząd Wojewódzki Śląski odbiera właścicielowi dowód rejestracyjny i tablice rejestracyjne, wydając zezwolenie na jednorazowy przejazd z miejsca badania do garażu.

§ 24.

Po upływie terminów, podanych w § 22 i w § 23 ustęp 3, punkt a), Urząd Wojewódzki Śląski zarządzi odebranie dowodu rejestracyjnego oraz tablic ze znakami rejestracyjnemi.

§ 25.

Właściciel pojazdu mechanicznego, który otrzymał tymczasowe zaświadczenie o dopuszczeniu pojazdu mechanicznego do ruchu, obowiązany jest przed upływem ważności otrzymanego zaświadczenia zgłosić się u powiatowej władzy administracji ogólnej, właściwej według miejsca stałego postoju pojazdu, po odbiór dowodu rejestracyjnego.

§ 26.

1. Właściciel pojazdu mechanicznego obowiązany jest najdalej w ciągu dni czternastu zawiadomić Urząd Wojewódzki Śląski o wszelkich okolicznościach, wywołujących zmianę danych, zamieszczonych w dowodzie rejestracyjnym, oraz przedstawić Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu dowód rejestracyjny celem odnotowania zmian.

2. Urząd Wojewódzki Śląski zaznacza zgłoszone zmiany w dowodzie rejestracyjnym i w wykazach urzędowych oraz zawiadamia o nich powiatową władzę administracji ogólnej celem zanotowania w rejestrach ewidencyjnych.

3. Jeżeli w pojeździe mechanicznym dokonano ważnych zmian konstrukcyjnych, albo jeżeli ma być przeznaczony do użytku publicznego pojazd mechaniczny, który dotychczas na ten cel nie był używany, właściciel pojazdu mechanicznego obowiązany jest powiadomić o tem Urząd Wojewódzki Śląski w trybie, przewidzianym w § 23.

4. W razie zmiany właściciela pojazdu mechanicznego poprzedni właściciel obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić o tem Urząd Wojewódzki Śląski, załączając równocześnie dowód rejestracyjny i tablice rejestracyjne. Wydanie dowodu rejestracyjnego nowemu właścicielowi będzie dokonane w sposób podany w §§ 15 i 18, jednak bez technicznego zbadania pojazdu, jeżeli nie zachodzą okoliczności, wskazane w ustępie 3, niniejszego paragrafu.

5. Pojazd mechaniczny uważa się za wycofany z ruchu dopiero z chwilą zwrócenia Urzędowi Wojewódzkiemu dowodu rejestracyjnego i tablic rejestracyjnych.

§ 27.

1. Niezależnie od przypadków, wymienionych w § 26 ustęp 3, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić w każdym czasie ponowne zbadanie pojazdu mechanicznego w trybie, ustalonym w §§ 16 i 17, jeżeli zachodzą okoliczności, które wskazują na to, że pojazd znajduje się w stanie niebezpiecznym dla ruchu.

2. W razie stwierdzenia, że pojazd mechaniczny nie odpowiada warunkom, wymienionym w §§ 3, 4, 5, 6, 7 i 9, lub, że używanie go zagrażałoby bezpieczeństwu i porządkowi publicznemu, jakoteż w razie niedostarczenia przez właściciela w wyznaczonym terminie pojazdu do zbadania bez usprawiedliwienia powodów niedostarczenia, lub w razie stwierdzenia, że pojazd jest używany niezgodnie z treścią dowodu rejestracyjnego lub, że rejestracja pojazdu została dokonana niezgodnie z przepisami ustawy z dnia 12 grudnia 1933 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych w Województwie Śląskiem (Dz. U. Śl. Nr. 28, poz. 54) lub z przepisami niniejszego rozporządzenia, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić odebranie dowodu rejestracyjnego i wycofanie pojazdu z ruchu na drogach publicznych.

§ 28.

Jeżeli względy bezpieczeństwa publicznego tego wymagają, powiatowa władza administracji ogólnej, w której okręgu pojazd mechaniczny się znajduje, może zabronić używanie pojazdu, obowiązana jest jednak bezzwłocznie donieść o tem zarządzeniu Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskie-

mu, który albo uchyli powyższe zarządzenie, albo wyda zarządzenie w myśl § 27.

§ 29.

1. Jeżeli pojazd mechaniczny ma być przeznaczony do jazd, które nie mają charakteru normalnego użytkowania, Urząd Wojewódzki Śląski może po złożeniu przez interesowanego podania wydać specjalne pozwolenie na dopuszczenie pojazdu do ruchu, oraz próbne znaki rejestracyjne.

2. Korzystanie z pozwolenia dozwolone jest tylko w zakresie i na warunkach w niem wyszczególnionych.

3. Opłata za korzystanie z jednej pary próbnych znaków wynosi 3 zł za każdy dzień, a w razie niezwrócenia znaków w wyznaczonym terminie, dodatkowo 2 zł za każdy dzień opóźnienia zwrotu. W tej samej wysokości pobiera się opłatę za próbny znak dla motocykla.

4. Urząd Wojewódzki Śląski może wydać wytwórniom samochodowym i firmom, uprawiającym handel samochodami, określoną ilość znaków próbnych za opłatą zniżoną o połowę.

§ 30.

Próbne znaki rejestracyjne powinny czynić zadość wymaganiom, ustalonym w § 19, a różnią się od stałych znaków rejestracyjnych tem, że po numerze mają być dodane litery „PR".

§ 31.

Osoby i przedsiębiorstwa, które korzystają z pozwoleń, wymienionych w § 29, dłużej niż 30 dni, obowiązane są prowadzić książkę wyjazdów i okazywać ją władzom na każde żądanie.

§ 32.

1. Pojazdy mechaniczne, wymienione w § 6 ust. 1 mają być zgłoszone u powiatowej władzy administracji ogólnej. właściwej ze względu na miejsce stałego postoju pojazdu.

2. W razie wątpliwości czy dany pojazd podpada pod postanowienia ustępu pierwszego, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić techniczne zbadanie takiego pojazdu, w trybie przewidzianym w §§ 16, 17 i 18.

Rozdział IV.

Prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 33.

1. Ruch pojazdów mechanicznych na drogach publicznych bitych i brukowanych powinien odbywać się na twardej nawierzchni; jeśli jednak na drogach istnieją specjalne miękkie letnie tory, wówczas ruch może odbywać się także na tych torach.

2. Stosowanie niszczących jezdnie urządzeń przeciwślizgowych na drogach o nawierzchni bitej lub brukowanej, dopuszczalne jest tylko podczas ślizgawicy, lub na śniegu.

§ 34.

Szybkość ruchu pojazdów powinna być taka, aby kierowca panował w każdej sytuacji nad pojazdem i aby bezpieczeństwo publiczne nie było zagrożone. Jednakże największa dopuszczalna szybkość ruchu autobusów nie może przekraczać 60 km na godzinę, największa zaś dopuszczalna szybkość ruchu innych pojazdów, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego ładunku, jest większa niż 3500 kg nie może przekraczać: dla pojazdów na obręczach metalowych 10 km na godzinę, dla pojazdów na pełnych obręczach gumowych (masywy i półpneumatyki drążone) 40 km na godzinę i dla pojazdów na pneumatykach 60 km na godzinę.

§ 35.

W zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli zabrania się bez względu na wagę pojazdu prowadzenia pojazdów ciężarowych na metalowych obręczach z szybkością przekraczającą — 10 km na godzinę, ciężarowych na pełnych obręczach gumowych (masywy i półpneumatyki drążone) — 20 km na godzinę oraz ciężarowych na pneumatykach, i osobowych — 40 km na godzinę.

§ 36.

Na mostach, przed któremi umieszczono odpowiednie ostrzeżenie, szybkość ruchu pojazdu mechanicznego powinna być zmniejszona do następujących norm:

a) dla pojazdów, których całkowita waga, złożona z ciężaru własnego i największego dopuszczalnego obciążenia, przekracza 3500 kg — 10 km na godzinę;

b) dla pozostałych pojazdów — 20 km na godzinę.

§ 37.

1. Na skrzyżowaniach dróg kierowca powinien ustąpić pierwszeństwa pojazdom, nadjeżdżającym z jego prawej strony.

2. Na skrzyżowaniach dróg, jak również, gdy droga nie jest widoczna, kierowca powinien zmniejszyć szybkość pojazdu tak, aby bezpieczeństwo publiczne nie było zagrożone.

3. Przy zbliżaniu się do przejazdów kolejowych w poziomie szyn, kierowca powinien zmniejszyć szybkość conajmniej do tego stopnia, żeby w razie zbliżania się pociągu, pojazd mógł być zatrzymany przed przejazdem.

§ 38.

Kierowca obowiązany jest:

a) podczas jazdy trzymać się prawej strony drogi w kierunku jazdy, jeżeli szczególne warunki miejscowe nie stoją temu na przeszkodzie;

b) zboczyć na prawo — przy mijaniu jadących lub idących w przeciwnym kierunku oraz, gdy jest wyprzedzany;

c) zboczyć na lewo, gdy wyprzedza dążących w tym samym kierunku.

§ 39.

1. Kierowca obowiązany jest przed wyprzedzaniem dawać ostrzegawcze sygnały dźwiękowe, a ostrzeżeni obowiązani są zboczyć na prawo i przepuścić wyprzedzającego po swej lewej stronie.

2. Kierowca może wyprzedzać tylko wówczas, gdy droga jest odpowiednio szeroka, gdy przed wyprzedzanym znajduje się dostateczna przestrzeń wolna i nikt nie zbliża się z przeciwnej strony.

3. Zabrania się wyprzedzać na takich odcinkach drogi, gdzie droga nie jest widoczna na dostateczną odległość, jakoteż na mostach, skrętach, skrzyżowaniach dróg oraz przejazdach kolejowych w poziomie szyn.

4. Przy mijaniu powinien kierowca zmniejszyć szybkość tak, aby mijanie mogło się odbyć bezpiecznie dla wymijanych, a w razie grożącego niebezpieczeństwa zatrzymać pojazd.

5. Zabrania się wyprzedzać tramwaje, stojące na przystankach, o ile tor tramwajowy nie znajduje się na własnem torowisku.

§ 40.

1. Kierowca, chcąc zatrzymać pojazd, cofnąć go lub skręcić w bok, powinien dać znak o swoim zamiarze sygnałem dźwiękowym oraz ruchem ręki, albo zapomocą specjalnego przyrządu, którego działanie jest widoczne i łatwo zrozumiałe zarówno dla znajdujących się z przodu jak i z tyłu pojazdu.

2. Przy zatrzymywaniu pojazdu kierowca obowiązany jest sprowadzić go na prawą stronę drogi (w kierunku ruchu) jaknajdalej od środka drogi, a w każdym razie w ten sposób, aby nie zatamować ruchu na drodze.

§ 41.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest zawczasu dawać dźwiękowe sygnały ostrzegawcze:

a) przed wyprzedzaniem;

b) na skrzyżowaniach dróg;

c) tam, gdzie droga nie jest widoczna na przestrzeni dostatecznej dla zatrzymania pojazdu;

d) w innych okolicznościach, w których zachodzi tego potrzeba.

2. Zabrania się nadużywania sygnałów dźwiękowych, lub używania ich bez potrzeby.

3. Zabrania się używania jako sygnałów ostrzegawczych dzwonków i wielotonowych przyrządów sygnałowych, a w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli — gwizdawek i sygnałów o silnym przejmującym dźwięku, z wyjątkiem przypadków, przewidzianych w § 43.

§ 42.

1. Od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły pojazd mechaniczny powinien mieć zapalone dwie latarnie przednie, tylną latarnię czerwoną oraz mieć oświetlone tylne znaki rejestracyjne.

2. Używanie reflektorów dozwolone jest jedynie tam, gdzie niema oświetlenia publicznego lub, gdzie ono jest niedostateczne.

3. Przy wymijaniu z zapalonemi reflektorami kierowca pojazdu mechanicznego powinien: albo opuścić snop światła, albo zmniejszyć jego natężenie, albo przełączyć światła reflektorów na latarnie tak, aby światło nie raziło jadących z przeciwnej strony, a jednakże oświetlało dostatecznie drogę przynajmniej na 25 m przed pojazdem.

4. Podczas postoju na drodze od zmroku do świtu oraz podczas silnej mgły kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest zaświecić tylną latarkę czerwoną oraz oświetlić tylne znaki rejestracyjne.

§ 43.

1. Kierowcy pojazdów straży ogniowej, policji i pogotowi ratunkowych, śpieszących do wypadków, mogą w razie potrzeby niestosować się do przepisów o największej dopuszczalnej szybkości, o ruchu pojazdów na skrzyżowaniach dróg i ulic, o mijaniu i wyprzedzaniu pojazdów oraz mogą używać odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych, a znajdujący się na drodze obowiązani są zawczasu usuwać się z drogi i pozostawiać miejsce wolne tym pojazdom.

2. Funkcjonarjusze służby drogowej, powołani do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych, mogą używać odmiennego oświetlenia i odrębnych sygnałów dźwiękowych.

3. Poza tem, jeżeli to jest konieczne ze względu na interes publiczny, Urząd Wojewódzki Śląski może nadawać uprawnienia, wymienione w ustępie pierwszym, ambulansom sanitarnym pewnych instytucyj publicznych i prywatnych; z uprawnień tych mogą korzystać tylko ambulanse, śpieszące do wypadków.

4. Urząd Wojewódzki Śląski może zabronić osobom prywatnym używania na pewnym obszarze sygnałów dźwiękowych, używanych na tym obszarze przez instytucje, wymienione w ustępach pierwszym i drugim, w okolicznościach, przytoczonych w tych ustępach.

§ 44.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest stosować się do znaków, dawanych mu przez funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i urzędów gminnych oraz do znaków i sygnałów, ustawianych na drogach publicznych przez właściwe władze.

2. W razie uzasadnionych wątpliwości, czy zachowane zostały granice dopuszczalnego obciążenia pojazdu, określone w dowodzie rejestracyjnym, kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest na wezwanie funkcjonarjuszów służby drogowej, powołanych do wykonywania kontroli ruchu na drogach publicznych, udawać się do wagi, jeżeli waga znajduje się nie dalej niż 10 km w celu sprawdzenia ciężaru pojazdu.

§ 45.

Kierowca pojazdu mechanicznego, którego całkowita waga przekracza 3500 kg, obowiązany jest przy wjazdach na mosty zwracać uwagę na tablice, określające dopuszczalne obciążenie mostu (ciężar ruchomy). Jeżeli całkowita waga pojazdu przekracza wskazane na tablicy obciążenie, kierowca może przejeżdżać przez most tylko za specjalnem pozwoleniem właściwego zarządu drogowego.

§ 46.

Kierowca pojazdu mechanicznego, który spowodował wypadek z ludźmi, powinien niezwłocznie zatrzymać pojazd i przyjść z pomocą ofiarom wypadku.

§ 47.

Przed każdym wyjazdem kierowca powinien upewnić się, czy pojazd znajduje się w stanie zdatnym do ruchu w myśl przepisów niniejszego rozporządzenia.

§ 48.

Zabrania się kierowcy:

a) prowadzenia pojazdu mechanicznego, będąc w stanie nietrzeźwym;

b) oddalania się od pojazdu przy pracującym silniku lub bez sprowadzenia pojazdu na prawą stronę jezdni jaknajdalej od środka drogi, albo bez zaciśnięcia hamulca i bez zastosowania urządzenia, uniemożliwiającego wprawienie pojazdu w ruch przez osoby niepowołane;

c) dopuszczenia do dymienia pojazdu, z wyjątkiem ruszania z miejsca i zmiany szybkości;

d) dopuszczania do hałaśliwego wydmuchu gazów spalinowych w zabudowanych dzielnicach miast, uzdrowisk i innych osiedli oraz przy wymijaniu ludzi i zwierząt;

e) ładowania pojazdu w ten sposób, aby szerokość naładowanego pojazdu przekraczała 2,5 m, a ogólna wysokość nad poziomem drogi 4 m;

f) prowadzenia pojazdu mechanicznego innego rodzaju, niż wymieniony w pozwoleniu na prowadzenie pojazdów.

§ 49.

1. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za niezaopatrzenie pojazdu w przepisane znaki rejestracyjne, za nienależyte zaopatrzenie pojazdu we wszystkie przepisane przyrządy i urządzenia oraz za nieprawidłowe ich utrzymanie i działanie.

2. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za rozmyślne lub pochodzące z niedbalstwa dopuszczenie do korzystania z pojazdu w sposób niezgodny z jego przeznaczeniem, określonem w dowodzie rejestracyjnym lub w specjalnem pozwoleniu na próbną jazdę, oraz za przeciążenie pojazdu ponad normy, oznaczone w dowodzie rejestracyjnym.

3. Właściciel pojazdu mechanicznego lub jego pełnomocnik tudzież kierowca są odpowiedzialni za rozmyślne lub pochodzące z niedbalstwa dopuszczenie do samodzielnego prowadzenia pojazdu przez osobę, nieposiadającą pozwolenia na prowadzenie takiego pojazdu, oraz za rozmyślne lub przez niedbalstwo dopuszczenie do ruchu na drogach publicznych pojazdu, który nie jest zaopatrzony w dowód rejestracyjny lub w specjalne pozwolenie na próbną jazdę, albo w międzynarodowe świadectwo samochodowe.

§ 50.

1. Kierowca pojazdu mechanicznego obowiązany jest mieć przy sobie pozwolenie na prowadzenie pojazdu oraz dowód rejestracyjny pojazdu, albo specjalne pozwolenie na próbną jazdę, albo międzynarodowe świadectwo samochodowe, albo wojskowy dowód rejestracyjny.

2. Kierowca pojazdu mechanicznego powinien okazywać powyższe dokumenty na żądanie funkcjonarjuszów policji, służby drogowej i urzędów gminnych.

Rozdział V.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 51.

1. Do samodzielnego prowadzenia pojazdów mechanicznych upoważnione są osoby, które posiadają odpowiednie pozwolenie. Pozwolenie może opiewać na:

a) prowadzenie pojazdów, nieprzeznaczonych do użytku publicznego:

b) prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego;

c) prowadzenie pojazdów wojskowych.

2. Za odpowiednie pozwolenie uważa się również międzynarodowe pozwolenie na prowadzenie pojazdów.

3. Do prowadzenia pojazdów mechanicznych, wymienionych w § 6 ustęp 1, uzyskanie pozwolenia nie jest wymagane.

A) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów, nieprzeznaczonych do użytku publicznego.

§ 52.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku pubicznego, nie może być udzielone osobom, które:

a) nie ukończyły 18 lat życia, a jeżeli chodzi o prowadzenie motocykli bez wózków przyczepnych, 16 lat życia;

b) posiadają wady organiczne lub psychiczne, uniemożliwiające lub utrudniające prowadzenie pojazdu, albo podlegają nałogom, utrudniającym prawidłowe prowadzenie pojazdów;

c) nie rozumieją języka polskiego i nie umieją czytać po polsku w takim stopniu, aby mogły orjentować się w przepisach ruchu drogowego.

§ 53.

1. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów, wymienionych w § 52, zamieszkały na obszarze Województwa Śląskiego, powinien złożyć podanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 2 do niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie ubiegającego się o pozwolenie powinno zawierać wyjaśnienie, czy nie odmówiono mu już udzielenia pozwolenia i czy nie odebrano mu udzielonego już poprzednio pozwolenia.

3. Do podania powinny być dołączone:

a) metryka (świadectwo) urodzin lub inny dowód stwierdzający wiek;

b) świadectwo lekarskie stwierdzające, że ubiegający się o pozwolenie nie posiada wad, wymienionych w § 52, punkt b), wydane w okresie dni 30 przed datą wniesienia podania;

c) dwie niepodklejone fotografje o wymiarach 4 x 6 cm;

d) dowód uiszczenia taksy egzaminacyjnej według § 87, ustęp 2.

4. Urząd. Wojewódzki Śląski może:

a) zażądać od ubiegającego się o pozwolenie przedstawienia dowodu miejsca zamieszkania;

b) zarządzić zbadania ubiegającego się o pozwolenie przez urzędowego lekarza.

5. Ubiegający się o pozwolenie, przebywający czasowo na obszarze Województwa Śląskiego, może wnieść podanie do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego tylko w wyjątkowych wypadkach. W podaniu należy podać okoliczności, skłaniające ubiegającego się o pozwolenie na złożenie podania. Urząd Wojewódzki Śląski nada sprawie dalszy bieg, jeżeli uzna przytoczone w podaniu okoliczności za zasługujące na uwzględnienie.

§ 54.

1. Jeżeli nie zachodzą przeszkody, wymienione w § 52, Urząd Wojewódzki Śląski wyznacza termin egzaminu, który ma wykazać, czy ubiegający się ma:

a) praktyczną umiejętność prowadzenia pojazdu mechanicznego;

b) znajomość porządkowych przepisów drogowych tak ogólnych jak i szczegółowych, obowiązujących na obszarze Województwa Śląskiego;

c) podstawowe wiadomości techniczne o ogólnej konstrukcji pojazdu mechanicznego i odziałaniu głównych jego części;

d) umiejętność obchodzenia się z benzyną i innemi materjałami spalinowemi.

2. Zależnie od wyniku egzaminu Urząd Wojewódzki Śląski albo wydaje pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, a mianowicie:

a) wszelkich pojazdów mechanicznych

b) wszelkich pojazdów mechanicznych, z wyjątkiem motocykli

c) motocykli z wózkami przyczepnemi, lub

d) motocykli bez wózków przyczepnych;

albo odmawia wydania pozwozlenia, powiadamiając o tem ubiegającego się.

§ 55.

Posiadający pozwolenie na prowadzenie pojazdów, wymienionych w § 54 ustęp 2 lit. b), c), albo d) może uzyskać pozwolenie na prowadzenie wszelkiego rodzaju pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, po złożeniu egzaminu uzupełniającego, w trybie przewidzianym w § 53 i 54.

§ 56.

1. Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, nieposiadający pozwolenia na prowadzenie wojskowych

pojazdów mechanicznych, może uzyskać pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych niewojskowych i nieprzeznaczonych do użytku publicznego w trybie, przewidzianym w poprzednich paragrafach, jeżeli przedstawi pisemne pozwolenie swego dowódcy (komendanta lub kierownika, posiadającego prawa conajmniej dowódcy pułku).

2. Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, który posiada pozwolenie na prowadzenie wojskowych pojazdów może otrzymać pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, po wniesieniu do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego podania z dołączeniem:

a) pozwolenia na prowadzenie wojskowych pojazdów lub uwierzytelnionego odpisu tegóż pozwolenia;

b) dwóch niepodklejonych fotografji;

c) pozwolenia władzy wojskowej, wymienionego w ustępie 1.

§ 57.

Wojskowy zawodowy lub odbywający obowiązkową czynną służbę wojskową, który posiada pozwolenie na prowadzenie wojskowych pojazdów, może otrzymać po zwolnieniu z wojska pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, jeżeli w ciągu roku od daty zwolnienia z wojska złoży do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego podanie z dołączeniem pozwolenia wojskowego lub uwierzytelnionego odpisu tegoż, świadectwa lekarskiego oraz dwóch niepodklejonych fotografji. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, może je uzyskać w trybie przewidzianym w §§ 59, 60, 61. niniejszego rozporządzenia.

§ 58.

Posiadający pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, nieprzeznaczonych do użytku publicznego, obowiązany jest w razie zmiany miejsca zamieszkania, przedstawić to pozwolenie w ciągu dni 14 powiatowej władzy administracji ogólnej, w której okręgu zamieszkał, celem odnotowania zmiany adresu.

B) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, pzeznaczonych do użytku publicznego.

§ 59.

Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego, nie może być udzielone osobom, które:

a) nie skończyły 21 lat życia;

b) służą w wojsku w charakterze wojskowych zawodowych, lub odbywają obowiązkową czynną służbę wojskową;

c) nie posiadają kwalifikacyj, dających gwarancję, że zawód kierowcy pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego, wykonywać będą bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego;

d) nie posiadają warunków, określonych w § 52 w punktach b) i c) niniejszego rozporządzenia.

§ 60.

1. Ubiegający się o pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego, powinien wnieść za pośrednictwem powiatowej władzy administracji ogólnej, o ile jego miejsce stałego zamieszkania znajduje się na obszarze Województwa Śląskiego podanie do Urzędu Województwa Śląskiego według wzoru, stanowiącego załącznik Nr. 2 niniejszego rozporządzenia.

2. Podanie ubiegającego się o pozwolenie powinno zawierać wyjaśnienie, czy posiada już jakiekolwiek pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, czy odmówiono mu już udzielenia pozwolenia i czy odebrano mu udzielone już poprzednio pozwolenie na prowadzenie pojazdów.

3. Do podania należy dołączyć:

a) załączniki wymienione w § 53, ust. 3 w punktach a), b), c , d), a ponadto

b) świadectwo stwierdzające, że ubiegający się o pozwolenie posiada dostateczną znajomość udzielania pierwszej pomocy w razie wypadku, wystawione przez lekarza powiatowego,

c) dowód stwierdzający stosunek do służby wojskowej,

4. Powiatowa władza administracji ogólnej może zażądać od ubiegającego się o pozwolenie przedstawienia dowodu zamieszkania.

5. Powiatowa władza administracji ogólnej obowiązana jest zebrać wiadomości o ubiegającym się o pozwolenie, a w szczególności ustalić, czy i za co był karany oraz czy nie oddaje się pijaństwu lub innym szkodliwym nałogom i przesłać podanie z własnym wnioskiem do Urzędu Wojewódzkiego Śląskiego.

§ 61.

1. Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić zbadanie ubiegającego się o pozwolenie przez urzędowego lekarza.

2. Jeżeli nie zachodzą przeszkody, przewidziane w § 59 niniejszego rozporządzenia' Urząd Wojewódzki Śląski wyznacza termin egzaminu, który ma wykazać, czy ubiegający posiada:

a) praktyczną umiejętność prowadzenia pojazdu mechanicznego;

b) dokładną znajomość porządkowych przepisów drogowych, jak i przepisów szczegółowych, obowiązujących na terenie Województwa Śląskiego;

c) dokładną znajomość konstrukcji pojazdu i działania jego części;

d) umiejętność przeprowadzenia doraźnych napraw pojazdu w zakresie potrzebnym dla utrzymania ruchu;

e) umiejętność obchodzenia się z benzyną i innemi materjałami spalinowemi.

3) Zależnie od wyniku egzaminu Urząd Wojewódzki Śląski albo wydaje pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych, przeznaczonych do użytku publicznego (czerwone), ewentualnie zatrzymując posiadane pozwolenie (zielone), albo odmawia wydania pozwolenia, powiadamiając o tem ubiegającego się.

§ 62.

Postanowienie § 53 ma zastosowanie do osób, posiadających pozwolenie na prowadzenie pojazdów, przeznaczonych do użytku publicznego.

C) Odbieranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych.

§ 63.

1) Jeżeli po wydaniu pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych zostaną ujawnione albo zajdą okoliczności, które w myśl postanowień niniejszego rozporządzenia powodują odmowę udzielenia pozwolenia, Urząd Wojewódzki Śląski zarządzi jego odebranie.

2) Urząd Wojewódzki Śląski może również zarządzić odebranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych, jeżeli zostaną stwierdzone takie okoliczności, które wskazują, że kierowca nie daje gwarancji prowadzenia pojazdu bez narażenia na szkodę bezpieczeństwa publicznego.

3) Urząd Wojewódzki Śląski może w razie powzięcia uzasadnionych wątpliwości co do umiejętności kierowania pojazdem wezwać posiadającego pozwolenie na prowadzenie pojazdu do poddania się ponownemu egzaminowi w trybie § 54 względnie 61. Niepoddanie się egzaminowi w określonym terminie powoduje odebranie pozwolenia.

§ 64.

1) Pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych będzie odebrane w przypadkach następujących:

a) jeżeli kierowca spowodował wypadek, będąc w stanie nietrzeźwym;

b) jeżeli nie zatrzymał się w razie spowodowanego przez się wypadku z ludźmi i nie przyszedł z pomocą ofiarom wypadku lub

c) w razie stwierdzenia stałej niezdolności do prowadzenia pojazdów.

2) Jeżeli zostanie stwierdzone, że osoba posiadająca pozwolenie na prowadzenie pojazdów mechanicznych dopuściła się przekroczenia mniejszej wagi lub stała się czasowo niezdolną do prowadzenia pojazdu, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić odebranie pozwolenia na przeciąg określonego czasu.

§ 65.

Zwrócenie pozwolenia, odebranego na przeciąg określonego czasu, może być uzależnione od złożenia ponownego egzaminu w trybie, przewidzianym w §§ 53, 54 oraz § 60 i 61 mniejszego rozporządzenia, albo od wyniku sprawy administracyjno-karnej lub sądowo-karnej, gdy okoliczności, które spowodowały czasowe odebranie pozwolenia, mają być przedmiotem postępowania administracyjno-karnego albo sądowo-karnego.

§ 66.

Jeżeli dla stwierdzenia okoliczności, uzasadniających odebranie pozwolenia, zachodzi potrzeba sprawdzenia stanu zdrowia kierowcy, Urząd Wojewódzki Śląski może zarządzić zbadanie go przez lekarza urzędowego. Nieusprawiedliwione niestawiennictwo do zbadania w oznaczonym terminie powoduje odebranie pozwolenia.

§ 67.

Jeżeli względy bezpieczeństwa publicznego tego wymagają, a zwłoka grozi niebezpieczeństwem, powiatowa władza administracji ogólnej może zarządzić tymczasowe odebranie pozwolenia na prowadzenie pojazdów mechanicznych; obowiązana jest jednak bezzwłocznie donieść o tem zarządzeniu Urzędowi Wojewódzkiemu Śląskiemu, przesyłając mu równocześnie odebrane pozwolenie. Władza ta uchyli zarządzenie powiatowej władzy administracji ogólnej albo wyda zarządzenie w myśl § 63.

Rozdział VI.

Wyścigi pojazdów mechanicznych.

§ 68.

1) Wyścigi pojazdów mechanicznych na drogach publicznych można urządzać tylko na podstawie pozwolenia.

2) Pozwolenie na wyścigi pojazdów mechanicznych na obszarze Województwa Śląskiego wydaje Urząd Wojewódzki Śląski

3) Pozwolenie na wyścigi na obszarze kilku Województw, a w tem i Śląskiego, wydaje Minister Komunikacji w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

§ 69.

Przekroczenie przy wyścigach pojazdów mechanicznych szybkości ruchu, przepisanej w niniejszem rozporządzeniu, może być dozwolone, jeżeli droga, na której mają się odbyć wyścigi, zostanie na czas wyścigów zamknięta dla ruchu publicznego.

(Ciąg dalszy w nast. num.)

2.

Odpis.

Pierwszy dodatek

do statutu w przedmiocie poboru podatku od uzyskania zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych, spirytusu oraz wyrobów wódczanych.

---

§ 2. statutu gminnego w przedmiocie wyżej podanym z dnia 12. czerwca 1926 r. otrzymuje stosownie do uchwały Rady gminnej z dnia 8. marca 1934 r. następujące brzmienie:

Podatek wynosi przy udzielaniu zezwolenia na uruchomienie nowej gospody, szynków z pełną koncesją o ile przedsiębiorstwo zaliczone zostało:

a) do I. kategorji podatku przemysłowego 3000,— zł
b) do II. „ „ „ 2000,— zł
c) do III. „ „ „ 1500,— zł
d) do IV. „ „ „ 1000,— zł

Przy przedsiębiorstwach trudniących się drobną sprzedażą spirytusu i napoji alkoholowych wynosi podatek przy udzieleniu zezwolenia na uruchomienie:

a) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą ubocznie 500 złotych,
b) przy przedsiębiorstwach, które trudnią się sprzedażą jako wyłącznym źródłem dochodu 200,— złotych.

Dodatek wchodzi w życie z dniem 1. kwietnia 1933 r.

Brzeziny Śl., dnia 8. marca 1934 r.

Zarząd gminy
(—) Jan Gąsior, Szmatloch Jan

Rada gminna.
(—) J. Goncerzewicz, Bijok Wiktor, H. Biernot

Uchwała.

Pierwszy dodatek do statutu gminy Brzeziny Śl. w przedmiocie poboru podatku o uzyskanie zezwolenia na stałe uruchomienie gospód, szynków wzgl. przedsiębiorstw drobnej sprzedaży wypalanek winnych oraz wyrobów wódczanych z dnia 12. VI. 1926 r. zatwierdza się na podstawie art. 1, 16 i 27 ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych w brzmieniu rozporządzenia Wojewody Śląskiego z dnia 8. lipca 1926 r. (Dz. U. Sl. Nr. 17 poz. 30).

Świętochłowice, dnia 28. marca 1934 r.

Komisaryczny Wydział Powiatowy
(—) Szaliński, Tkocz

Ogłoszono do wiadomości publicznej.

Brzeziny Sl., dnia 19. IV. 1934 r.

Naczelnik gminy
(—) Gąsior

3.

Starostwo Świętochłowickie
Nr. W 20/7

Wyrokiem Wojsk. Sądu Okr. Nr. V w Krakowie z dnia 15. XII. 1933 r. został skazany strzel. Kramorz Alojzy z 75 p. p. za usiłowaną dezercję do Niemiec i kradzież karabinu oraz usiłowanie dostarczenia go policji niemieckiej na karę więzienia przez lat 5, utratę praw obywatelskich i publicznych na 8 lat wydalenie z wojska i dopuszczenie dozoru policyjnego.

Świętochłowice, dnia 23. kwietnia 1934 r.

Starosta
w z.
(—) Dr. Olszewski
Zastępca Starosty.

OGŁOSZENIA

Druk: Konrad Leksan
Świętochłowice, Bytomska 23
Telefon nr. 411-10